

[Wilhelm.]

mærkninger om indtil nu, at andelskasserne er taget med i opgørelsen i nr. 1 her, hvad de ikke har været før.

Hvad angår det andet punkt, kan vi ikke se noget forkert i, at man har den adgang til at lave kontrollen på stedet. Vi kunne endda have lyst til at spørge, om man virkelig finder det nødvendigt, at beslutning om den slags skal ligge helt oppe i ligningsrådet, og jeg kan da også sige, at jeg lytter med interesse til svaret på hr. Grünbaums spørgsmål om, hvorfor advokater ikke er taget med i denne anden del, som de er og altid har været i den første del.

Så meget om det, men hvad der nok er væsentligere, er jo at konstatere, at der ikke er stor udsigt til, at det her skal bruges til andet end den PR, der allerede er lavet på det, og som foregiver, at man er ved at gøre noget imod skattefiduser og sorte penge og sorte konti og ting og sager.

Sagen er, som flere har været inde på, at disse beføjelser har eksisteret altid. Man kan være lidt i tvivl om, hvorvidt § 6-beføjelserne også dækker det, der nu står i det nye stk. 3 til § 8 C, men det er jo i virkeligheden flintrende ligeegyldigt, for man har aldrig haft til hensigt at benytte den beføjelse. Man har i hvert fald aldrig benyttet de beføjelser, man har haft i mange år gennem § 8 C, stk. 2, altså de beføjelser, som står der nu igen bare med en lille ændring som sagt i form af andelskassernes inddragelse og udlæggelsen af beføjelserne til de kommunale myndigheder.

Det er muligt, at der nu vil blive svaret, at de har dog været benyttet et par gange, og jeg kender godt det dér, men det vil jeg da foregribe med det samme. Man har i realiteten kun benyttet de beføjelser de par gange, hvor det var teknisk nødvendigt, fordi bankerne rent formelt påberåbte sig, at de ikke ellers skulle oplyse om de unavn-givne, altså hvor man havde en fortolkningsstrid mellem § 6 og § 8 i virkeligheden. Men til egentlig oplysning og kontrol, sådan som § 8 C, stk. 2, er beregnet på, har den aldrig været benyttet, og det har vi anholdt masser af gange.

Der var forskellige, bl. a. hr. Jens Foged, der var utrygge ved, hvad det her skal bruges til, specielt knyttet til bemærkningerne i slutningen af fremsættelsestalen. Jeg kan da

godt sige, at der i virkeligheden kun er to muligheder for benyttelsen af dette her. Enten det, hr. Jens Foged måske frygter, nemlig at det her skal bruges til krydsrevisio-ner, der ligner dem, der foregår i Norge og Sverige, og som jo i effektivitet langt over-skrider, hvad der nogen sinde er lavet her-hjemme. Det er der jo i virkeligheden beføj-elser til, så det kunne være svaret, og det behøver man ikke være så hemmeligheds-fuld om, som skatteministeren er i sin frem-sættelsestale.

Men den anden mulighed og en grund til at være hemmelighedsfuld er måske, at sva-ret er, at det slet ikke skal bruges, og man kan godt få en mistanke om, at det i virke-ligheden er dér, det snerper hen, for hvis man ser andre dele af bemærkningerne, vil man jo se, at de generelle bemærkninger slutter med dette:

„De foreslåede lovændringer medfører ikke øget personaleforbrug eller større udgif-ter for skatteadministrationen.“

Og så står vi der altså. Vi har haft en kontrollov med beføjelser til kontrol i ban-ker og sparekasser, og hvad det ellers er for noget, og har aldrig brugt den. Skiftende finansministre har aldrig nogen sinde brugt denne beføjelse, og nu foreslår man den moderniseret og lidt udvidet og skriver så, at det vil ikke føre til øgede udgifter eller øget personaleforbrug. Ja men hvad er så tanken? Må vi så få svaret på: hvad har man tænkt sig at bruge det her til, når det ikke skal føre til øget personale eller øgede udgifter? Og hvis man har tænkt sig at bruge det, hvad er det så for andre opgaver, som skattemyndighederne og ligningsmyn-dighederne skal lægge fra sig for at kunne varetage disse opgaver, som udvidelsen af kontrolloven formelt giver anledning til?

Jeg er enig med hr. Grünbaum, når han siger, at kritikken i pressen i vid udstræk-ning bundet i ukendskab til den gældende lov, ukendskab til, at der allerede findes disse beføjelser. Men jeg må samtidig tilføje, at jeg kan da godt forstå, at pressen er uvi-dende om det, eftersom disse beføjelser al-drig er brugt.

Endelig, og det er det kedeligste ved det her, må jeg også erklære mig enig med hr. Stetter i, at den måde, det foregår på med sorte penge, jo nok betyder, at det ikke er på de her konti, de virkelig store